

دانشگاه علوم پزشکی مشهد
دانشکده پرستاری و مامایی

آموزش به بیمار

اوتیسم (در خودماندگی)

دانشگاه علوم پزشکی مشهد
بیمارستان کودکان دکتر شیخ
واحد آموزش به بیمار
گروه گفتاردرمانی

۲. درمان و آموزش کودکان اُتیستیک و ناتوانی های ارتباطی مرتبط با این بیماری:

در این روش اعتقاد بر این است که محیط زندگی کودک
باید با او تطبیق داده شود نه اینکه کودک با محیط تطبیق
داده شود. برنامه درمانی بر اساس سطح عملکرد کودک
پایه ریزی می شود.

۳. زمان نشاندن:

این روش بسیار شبیه بازی درمانی است. در این روش
سعی بر این است که ارتباط کودک با یک فرد دیگر از
طریق برنامه های دقیق بازی بیشتر و مؤثرتر شود. این
روش شامل شش مرحله می باشد که کودک در مراحل
طی آنها تقلید و چگونه یاد گرفتن را از یک بزرگتر فرا می
گیرد.

۴. داستانهای اجتماعی:

این داستانها برای آموزش مهارتهای اجتماعی به کودکان
اُتیستیک آماده شده اند. از طریق این داستانها به کودک
آموزش داده می شود که چگونه احساسات، منظور، و
برنامه های دیگران را درک کنند.

۵. یکپارچه سازی حواس:

به کودک کمک می شود تا بهتر از اطلاعات حسی بهره
برد.

با
آرزوی سلامتی برای شما و کودک عزیزتان

اُتیسم چگونه درمان می شود؟

مداخله زود هنگام در بهبودی، تاثیر بسزایی دارد و
ممکن است روش های مختلفی برای درمان این
کودکان به کار گرفته شود.

با توجه به سبب شناسی های مختلف در ایجاد اوتیسم
، رویکردهای متفاوتی نسبت به درمان این کودکان
وجود دارد که می توان دارو درمانی، رفتار درمانی،
درمان های حمایتی و آموزش به والدین و معلمان را
نام برد

روشهای رفتار درمانی و بهبود ارتباط

۱. تحلیل کاربردی رفتار:

در این روش رفتارهایی که مورد تشویق قرار بگیرند
احتمال تکرار آن ها افزایش می یابد و رفتارهایی که
مورد توجه قرار نگیرند احتمال حذف شدن آنها وجود
دارد.

هر تمرینی که به کودک داده می شود شامل یک
دستور به کودک، یک عمل از طرف کودک و یک
عکس العمل از طرف درمانگر می باشد. این روش
علاوه بر تصحیح رفتارهای کودک شامل آموزش
مهارتهای جدید نیز می باشد.

این پمفلت شامل اطلاعاتی در مورد مراقبت و درمان از کودک شما است. امیدواریم با رعایت نکات ذکر شده در آن شاهد بهبودی کودکتان باشیم.

اوتیسم چیست؟

اختلال اوتیسم: نام دیگر این بیماری، اختلال در خودماندگی می باشد.

سه مشخصه اصلی این اختلال نقص در تعاملات اجتماعی، نقص در برقراری ارتباط و محدودیت در فعالیت ها و علایق می باشد.

از دیگر خصوصیات این کودکان میتوان مواردی همچون تنهایی مفرط، تأخیر و انحراف رشد، پژواک کلام، وارونگی ضمیرها (استفاده از تو به جای من)، تکرار یکنواخت صداها، حافظه طوطی وار و عالی، رفتارهای قالبی و ادا و اطوار، تماس چشمی ضعیف و روابط غیر طبیعی با دیگران، ترجیح دادن تصاویر و اشیاء بی جان و میل برای حفظ یکنواختی می باشد.

ویژگی های کودکان مبتلا به اوتیسم چیست؟

- * برای نشان دادن علاقه خود به اشیاء موردنظرشان اشاره نمی کنند.
- * هنگامی که دیگران به چیزی اشاره می کنند، به آن نگاه نمی کنند.
- * در ایجاد ارتباط با دیگران مشکل دارند یا به طور کلی علاقه ای به دیگران نشان نمی دهند.
- * از برقراری ارتباط چشمی خودداری می کنند.
- * از درک احساسات دیگران و صحبت کردن در مورد احساسات خود ناتوانند.
- * ترجیح می دهند که در آغوش گرفته نشوند یا فقط زمانی که خودشان میخواهند در آغوش گرفته شوند.
- * از لمس شدن بیزارند.
- * به صدای دیگر واکنش نشان می دهند اما نسبت به صحبت های اطرافیان ناآگاهند.
- * به افراد علاقه نشان می دهند اما نمی دانند چطور شروع به صحبت کنند و ارتباط برقرار کنند.
- * کلمات و عباراتی را که به آنها گفته می شود را تکرار می کنند و یا به جای حرف زدن کلمه یا عبارتی خاص را تکرار می کنند.
- * در بیان نیازهای خود به کمک کلمات یا حرکات ناتوانند.
- * تمایلی به انجام بازی های وانمودی ندارند.

تشخیص

تشخیص اوتیسم می تواند دشوار باشد به این دلیل که هیچگونه آزمایش پزشکی مانند تست خون برای تشخیص این اختلال وجود ندارد. پزشکان برای تشخیص اوتیسم، رفتار و رشد کودک را مورد بررسی قرار می دهند. اختلال اوتیسم را می توان در ۱۸ ماهگی و یا حتی پیش از آن تشخیص داد. در سن ۲ سالگی تشخیص توسط متخصص می تواند قطعی در نظر گرفته شود اما با این وجود اکثر کودکان تا رسیدن به سنین بالاتر تشخیص نهایی دریافت نمی کنند و این تأخیر در تشخیص موجب می شود که کودکان اوتیسمی کمک لازم را در زمان مناسب دریافت نکنند.

تشخیص اوتیسم دو مرحله دارد:

- * غربالگری تکاملی
- * ارزیابی تشخیصی جامع

غربالگری تکاملی: مشخص می کند آیا کودک مهارت های اولیه یادگیری را آموخته است یا خیر. کودکان باید در سنین ۹ ماهگی، ۱۸ ماهگی، ۲۴ یا ۳۰ ماهگی توسط پزشک متخصص مورد ارزیابی قرار گیرند.

ارزیابی جامع: شامل مشاهده رفتار و رشد کودک و مصاحبه با والدین و همچنین معاینه شنیداری و دیداری، آزمایش ژنتیک، آزمایش عصبی و دیگر آزمایشات پزشکی می باشد.